

veje her i Danmark, om der ikke kunde findes en eller anden Maade at anvise offentligt Arbejde paa, i det mindste til ugifte, naar de ikke kan finde Arbejde paa det Sted, hvor de har hjemme. Men det er i alt Fald et Spørgsmaal, som ligger i Linie med hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Eet maa man i alt Fald ikke glemme, nemlig at Arbejderne ikke kan vente, indtil Hjulene snurrer igen. Maaske har Regeringen Ret, naar den mener, at den ikke kan gøre mere i saa Henseende end at skære Udgifterne ned, da det øvrige maa bero paa Erhvervslivets Initiativ. Det er vel et Spørgsmaal, om Staten kan gøre mere i den Retning i saadanne overordentlige Tider som vore, men jeg mener dog, der kunde gøres noget mere, men Initiativet maa selvfølgelig i Hovedsagen komme fra Erhvervslivet — dog een Ting ligger klar, den nemlig, at Arbejderne ikke kan vente, indtil Hjulene er i Gang igen. Indtil da er Hjælp nødvendig, og den maa være saa tilstrækkelig — og det er Hovedsagen —, at det kan undgaas, at Arbejderne bliver henvist til Fattigvæsenet.

Axel Dam: Naar vi fra Retsforbundets Side opløfter vor Røst i det politiske Kor, lader man os gerne fra anden Side vide, at vi er Teoretikere, medens vore Kritikere, særlig de, der sidder i Rigsdagen, giver sig selv Attest for at være praktiske Politikere, der gør Dagens Gerning, som de kalder det. Nu har jeg megen Respekt for Praktikere, især naar de kan pege paa vellykkede Resultater af deres Praksis, men hvilke Resultater foreligger der af vore ansvarlige og praktiske Politikeres Bestræbelser for gennem Lovgivningen at raade Bod paa den Arbejdsløshed, der er Tidens Ulykke? Er der nogen Grund til at være stolt over de Tilstande, man har praktiseret os ind i, og pege paa dem og sige: Her kan I se, hvor praktiske vi er?

Lovforslag om Arbejdsanvisning — det lyder meget kønt under en Arbejdsløshed, men Lovforslaget anviser jo intet som helst Arbejde; Ulykken er, at der er intet Arbejde at give Anvisning paa, og hvad kan saa et Anvisningskontor hjælpe? Vi ønsker en Arbejdsanvisningslov, der ikke just giver den enkelte Arbejder Adresse paa et bestemt Arbejde her eller paa Maanen eller andetsteds, men en Lov, der aabner Arbejdsmarkedet for alle, der er arbejdsvillige, nemlig ved at fjerne de Hindringer, man netop ad Lovgivningsmagtens Vej har lagt for Arbejdet.

Det er især Byggeriet, det kommer an

paa at faa i Gang, thi dermed følger meget andet Arbejde, men Byggeriet har man straffet med en Skat, som man med et misvisende Navn kalder Ejendomsskyld. Ordet er vel en uheldig Efterligning af Ordet Grundskyld, men er, som sagt, ganske misvisende. Man skylder dog ikke Samfundet en Bøde, fordi man gør den samfundsnyttige Gerning at opføre et Hus! Grundskyld derimod er noget ganske modsat, det er en Skyld, man betaler, fordi man skubber andre ud fra det Omraade, man vil beslaglægge; den fremmer Byggeriet og afskaffer Arbejdsløshed.

Da teoretiske Motiveringer ikke er i høj Kurs, navnlig ikke, naar de fremkommer fra vor Side, skal jeg nøjes med at pege paa et praktisk Resultat af det lille Skridt i den rigtige Retning, som Lovgivningsmagten uforvarende gjorde, da den indførte Grundskyldsloven. (Modsigelse). Naar jeg siger „uforvarende“, er det, fordi det ikke laa i Lovens Hensigt; for dem, som foreslog den, var Hensigten en Skatteomlægning, og man kunde jo heller ikke vente sig store sociale Virkninger af denne lille Lov. Ude i den Egn, hvor jeg bor, ligger der nogle ubebyggede Grunde, og jeg ved, at en Mand for et Par Aar siden henvendte sig for at købe en af dem, og at Ejeren svarede: Nej, der er ikke Tale om, at jeg vil sælge noget, ligegyldigt hvad De byder, disse Grunde skal ligge og stige, til de bliver mange Gange mere værd. Men endnu før Loven om Grundskyld var vedtaget, kom der en Plakat op, paa hvilken der stod: Byggegrunde til Salg. Det er dog lidt talende.

Hvis man vil afskaffe de Skatter, som hemmer Byggeriet, og indføre den Grundskyld, som fremmer det, kan man vist overlade til Arbejderne og Arbejdsgiverne at finde hinanden med eller uden Hjælp af Anvisningskontorer.

Knud Kristensen: Først ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets andet Afsnits økonomiske Virkninger. Af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen blev der rettet en stærk Kritik mod mine Udtalelser om denne Del af Lovforslaget, og jeg maa da først gøre opmærksom paa, hvad jeg har sagt herom. Jeg har sagt, at disse Beregninger ifølge Sagens Natur var noget usikre og maatte hvile paa et Skøn. Dernæst er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at Arbejdsløshedsforsikringen skulde udvides — det staar i Fortrykket, saa det ærede Medlem har tydeligt kunnet se, at det var en For-